

Azarokoa

Azarokoa

irudiak:

IRRIMARRA ilustrazioa

ipaina:

Yolanda Arrieta

BOOKTEGI
Guztion liburua, guztiontzat

booktegi.eus

Pipitaki-papataki,
nik badakit gauza bat:
beltz-beltza da
baina gorputzik gabea

—Mamua? —galdetu du Ihintzak?

—Antzekoa —erantzun diot—. Urtearen azkenaurreko hilabeteaz jabetzen da. Merienda jatean, hemen da. Goizean eskolara zoazenean, atzetik doakizu. Eta egunez egun handitzen da...

Ihintzak begiak zabal-zabal jarri ditu.

—Nondik dator, baina? —galdetu dit.

—E... Galdera ederra... —aitortu diot,
erantzun egoki baten bila—. Ez dator
inondik. Gurekin bizi da.

Ihintzaren begiak are gehiago handitu
dira.

—Non? —galdetu dit, alde guztietara
begira—. Hemen? Etxean?

—E... Bai eta ez... —esan diot—.
Munduan bizi da.

lhintza haserretu egin da pixka bat.

—«Bai eta ez...» —errepikatu du, eskuak gora jasota—. Hori ez da pista bat!

—Munduan bizi dela, bai, ordea! —erantzun diot berehala.

—Jope! —gehitu du lhintzak, inguruetara begira—. Zer demontre ote da?!

—Bapo? —galdetu diot, ume txikiei galdetzen zaien bezala.

—Zer bapo eta zer bapo-ondo! —erantzun dit berak, indartsu—.

Eman pista gehiago!

—Pista gehiago... Ea...

Tartetxo bat hartu dut datu bila.
Asmakizun batek aztarnak utzi
behar ditu igarleak erantzuna
asma dezan: ez du dena
erakutsi behar. Hasierako
esaldiei jarraitu diet, bada:

Gurekin dagoenean
besteekin ez dago

—Zer?! —Ihintzak zuzen-zuzen begiratu dit—. Zer pista-klase da hori?!

—Zera... —hasi naiz—. Munduaren alde honetan dabilenean, bestean...

—Bestean, zer?

—Ba bestean... ez da nabaritzen...

—Negua! —bota du Ihintzak—. Datorren hilabetean helduko da hona...

—E... Epel —esan diot—. Hau da, erantzunetik gertu dagoela.

lhintza ahots gora hizketan hasi da,
korrika-korrika:

—Hemen negua denean, bestean
uda da, ezta?

—Bai, eta? —esan diot, hausnartzen
jarraitzeko animoak emanez.

—Eta... —lhintzak muturra okertu du,
mihia atera du, ahoa mugitu du—.

Eta...

Apur bat laguntzea erabaki dut:

—Eta beste hemisferioan eguna
denean hemen zer da?

—Gaua!

—Bai, eta gaua zer da?

lhintzak burua tente-tente begiratu dit esanez bezala «zer uste duzu, tuntuna naizela?». Gero zera erantzun dit, begiak itxita:

—Gaua iluna da. Mundu guztiak daki hori.

—Hori da! —oihu egin diot—.

Iluna, *iluntasuna* da erantzuna.

lhintza apur bat aho-zabalik
geratu da. Gero, pista guztiak
gogoratu ditu:

—Beltz-beltza da, baina gorputzik
gabea, mamu baten antzekoa,
urtearen azkenaurreko hilabeteaz
jabetzen da, merienda jatean
hemen da, goizean eskolara
zoazenean atzetik doakizu,
munduan bizi da, baina txandaka
bezala agertzen da...

lhintza eta biok leihotik begira
geratu gara.

—Marraztuko dugu *Iluntasuna*,
pertsoneia bat balitz bezala?

—galdetu dit, bat-batean,
begiak handi-handi eta
irribarrea ahoan.

Ez dit erantzuteko astirik eman:
paper eta margo bila joan da.

BOOKTEGI

Guztion liburuak, guztiontzat

booktegi.eu